

Prvič, Splošno sodišče je v točkah od 52 do 58 izpodbijane sodbe kršilo člen 107(1) PDEU, ker je štelo, da javne igralnice na podlagi spornega ukrepa niso imele prednosti zaradi nižjega davka za vsako stranko, ki vstopi v igralnico, kajti plačani zneski so ustrezali 80 % cen vstopnic, ki so jih zaračunavale javne in zasebne igralnice.

Drugič, v točkah od 59 do 68 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče kršilo člen 107(1) PDEU, ker je štelo, da ne zadostuje, da Komisija prednost, dodeljeno s spornim ukrepom, šteje za neposredno davčno diskriminacijo *de iure*, temveč da bi morala obstoj prednosti ugotoviti na podlagi ekonomske analize posledic spornega ukrepa.

Tretjič, Splošno sodišče je v točkah od 74 do 80 izpodbijane sodbe kršilo člen 107(1) PDEU, ker je štelo, prvič, da praksa brezplačnega vstopa ne more okrepiti prednosti spornega ukrepa, kajti ta ukrep naj ne bi dal prednosti, in drugič, da bi Komisija za sprejetje tega argumenta morala dokazati, da je število brezplačnih vstopov v praksi preveliko ob upoštevanju ciljev grške zakonodaje, ki je to prakso dovolila, s čimer so bile kršene zahteve, ki jih postavlja zadevna nacionalna zakonodaja.

**Pritožba, ki jo je Vadzim Ipatau vložil 24. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat)
z dne 23. septembra 2014 v zadevi T-646/11, Ipatau/Svet**

(Zadeva C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Vadzim Ipatau (zastopnik: M. Michaluskas, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlog

- Sodba Splošnega sodišča z dne 23. septembra 2014 (zadeva T-646/11) naj se razveljavi,
- o sporu naj se dokončno odloči ali zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču,
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v podporo pritožbi navaja štiri pritožbene razloge.

Prvič, pritožnica meni, da je Splošno sodišče kršilo pravico do učinkovitega sodnega varstva s tem, da je zanikalo kakršenkoli suspenzivni učinek vložitve vloge za brezplačno pravno pomoč v zvezi z rokom, določenem za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta.

Drugič, Splošnemu sodišču očita, da je kršilo pravico do obrambe. Splošno sodišče naj bi namreč presodilo, da Svet ni imel obveznosti pritožnici posredovati obremenilnih dokazov niti ji omogočiti zaslišanja pred sprejetjem Sklepa 2012/642/PESC⁽¹⁾ in Izvedbene uredbe št. 1017/2012⁽²⁾.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da so razlogi, navedeni v spornih aktih, zadostni.

Nazadnje, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sporni akti niso bili nesorazmerni.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2012/642/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji (UL L 285, str. 1).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1017/2012 z dne 6. novembra 2012 o izvajanju člena 8a(1) Uredbe (ES) št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih v zvezi z Belorusijo (UL L 307, str. 7).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Španija) 27. novembra 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo in María del Carmen Abril García/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Zadeva C-539/14)

(2015/C 026/25)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial de Castellón

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Juan Carlos Sánchez Morcillo in María del Carmen Abril García

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7(1) Direktive 93/13/EGS ⁽¹⁾ v povezavi s členi 47, 34(3) in 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ⁽²⁾ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni procesni določbi, ki – kot člen 695(4) španskega Ley de Enjuiciamiento Civil – v okviru ureditve pritožbe zoper odločbo, s katero se odloči o ugovoru zoper izvršbo na blagu, ki je predmet hipoteke ali zastavne pravice, določa, da je pritožbo mogoče vložiti le zoper sklep, s katerim se odredi ustavitev postopka ali neuporaba nepoštenega pogodbenega pogoja oziroma se zavrne ugovor, ki temelji na nepoštenosti katerega od pogojev, kar neposredno povzroči, da ima prodajalec ali ponudnik, ki je predlagatelj izvršbe, na voljo več sredstev za pritožbo kot potrošnik, zoper katerega je bila izvršba predlagana?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.)

⁽²⁾ UL C 364, str. 1.

Pritožba, ki jo je DK Recycling und Roheisen GmbH vložila 27. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 26. septembra 2014 v zadevi T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH/Evropska komisija

(Zadeva C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: DK Recycling und Roheisen GmbH (zastopnika: S. Altenschmidt in P.-A. Schütter, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 26. septembra 2014 v zadevi T-630/13 v delu, v katerem je v točki 2 izreka tožba v preostalem zavrnjena;